

Nr. 1, MARS, 2023

ISSN 1891-0920

INNHOOLD

NORGE-NEPALFORENINGEN:

Årsmøte og foreningsmøte: Nepal-stafett.....	3
Kafe Sangai.....	4
Minneord om Marit Kleppa.....	5
Fra Nepal til Norge.....	7
Helse og helsetilbud gjennom fire tiår i Himalaya	9
Tihar – 2022.....	14

SIDEN SIST I NORGE:

Møtested for kristne nepalesere i Norge.....	16
--	----

SIDEN SIST I NEPAL:

Diaspora-dagbøker i Nepali Times	19
Nepal får ny president	20
Kvinnene som bygger broer i Nepal	23

Hamro Patrika (HP) sendes med e-post til medlemmer som har betalt kontingenten.

Med et nummers forsinkelse legges HP ut som et pdf fil på Norge-Nepal forenings hjemmeside: www.norge-nepal.no.

Kontingenten betales til konto **6011.06.71221**.

Enkeltmedlem kr. 175, familie kr. 225, organisasjon kr. 350.

Usikker på om du har betalt kontingenten?

Kontakt leder Smita Malla: smitamalla@hotmail.com

Redaktør: Ragnhild Krogvig Karlsen

Norge-Nepalforeningens logo: Stein Fossum

Forsidetegningen: Simun Setreng

Forsidebilde: Mor og barn er sentrum, både for livet i landsbyen og for arbeidet ved Okhaldhunga sykehus. Her en mor med sitt halvt år gamle barn på fanget utenfor huset sitt i landsbyen, mens naboene flokker seg om dem og beundrer det lille barnet. Okhaldhunga høsten 2012. Foto: Mats Ivar Takle.

Velkommen til foreningsmøte!

Mandag 13.mars, Sagene Samfunnshus

18:00 Årsmøte Norge-Nepalforeningen

19:00 Foreningsmøte: Nepal-stafett

Fire personer med lang og trofast tilknytning til både foreningen og Nepal er invitert til å fortelle om sine prosjekter og interesseområder.

Samjhana Thapa - Eldreomsorg i Norge og Nepal, sett fra en sykepleiers perspektiv

Smita Malla - Sosial transformation i Nepal

Marit Bakke - Bevaring av kulturarven i Nepal, gjenoppbyggingen av et tempel i Humla.

Silje Eng - HimalPartner's arbeid med entreprenørskap, Small Entrepreneur Support Initiative (SESI)

Norge - Nepal foreningen

Kafé Sangai

Har du lyst til å bli kjent med andre som har et forhold til Nepal? Eller kanskje du vil treffe igjen noen gamle kjente fra foreningen? Vi fortsetter initiativet fra i fjor høst, og inviterer til noen enkle og lavterskel treffpunkter i Oslo. Vi kaller dette for «Kafé Sangai», som betyr "sammen" på nepali. Det vil ikke være noe program, fordi vi synes at det å sitte sammen og prate rundt et bord er bra nok program i seg selv! Nytt denne gangen er at vi går på kafe, så du kan velge om du vil spise litt eller ta en kaffe/te.

Kafé Sangai vil bli arrangert kl. 18:30 på følgende datoer:

Torsdag 2. februar på Cafekontoret, Grønlandsleiret 46

Torsdag 2. mars

Torsdag 4. mai

Torsdag 1. juni

Huskeregelen er altså første torsdagen i måneden (i utvalgte måneder). Oppmøtested for de påfølgende månedene vil bli annonsert senere. Det vil ikke være nødvendig med påmelding i denne omgang, og heller ikke å ankomme presis. Vi finner oss en plass, og så blir vi der en stund.

MÅNEDLIGE NORGE-NEPAL-TREFF: Koselig på kafe! Her fra kafétreff høsten 2022. Nagina Malla, Marit Bakke, Ole Rasmus Bjerke, Ranjana Pradhan, Ingunn Ødegaard, Kåre Vollan, Siz Gurung. Foto: Privat.

Minneord om Marit Kleppa

Marit på hyttetur. Foto: Marit Bakke.

Den 19. desember 2022 døde Marit Kleppa etter en tids sykdom. Hun ble 80 år. Marit var alltid interessert i Nepal og var medlem i Norge-Nepalforeningen i over 30 år.

Marit Kleppa var utdannet bibliotekar og arbeidet i SV-biblioteket på Blindern og i Stortingsbiblioteket. Som barn og i ungdommen var hun ofte på tur sammen med foreldrene og søsteren, i mange år med hytta i Etnedal som utgangspunkt. Interessen for friluftsliv bevarte hun hele livet – det gjorde også lysten til å reise i utlandet. Det begynte med noen måneders hyre på et lasteskip som seilte i Asia. Deretter reiste hun med venner til land i Asia og Afrika, til Antarktis, Grønland, Hawaii og Alaska.

Interessen for Nepal begynte i 1978 med en fjelltur som var arrangert av Den Norske Turistforening. Året etter var hun tilbake og inntil 2007 ble det utallige vandreturer i Nepal. I 2014 var hun der for siste gang. Marit Kleppa fikk mange nepalske venner, noen av dem støttet hun økonomisk slik at de kunne ta en utdanning. Som bibliotekar bidro Marit til at Nepal i 1998 innførte det internasjonale ISBN-systemet med kontor på Tribhuvan University Central Library.

Møtene med naturen og menneskene i Nepal ga Marit Kleppa svært gode forutsetninger for å være styreleder i Norge-Nepalforeningen fra 1994 til 1998. Hun har fortalt at styret var en entusiastisk gjeng som samarbeidet godt. En gang i året ble det laget daal bhat til et medlemsmøte i Oslo. Dagen før møtet var mange samlet på et privat kjøkken og skar opp grønnsaker, kylling, og annet som hørte til. På selve dagen ble maten fraktet i store kjeler til lokalet der møtet ble holdt. Noen ganger kom det omkring 60 medlemmer for å spise daal bhat og utveksle erfaringer og kunnskap om Nepal.

I Marit Kleppas lederperiode fikk Norge-Nepalforeningen støtte fra Norad til å utgi informasjonsheftet *til Nepal?* og Hamro Patrika utkom 4–5 ganger i året. Utad sørget Marit Kleppa for at foreningen deltok på reiselivsmesser og at den holdt kontakten med Dansk-Nepalesisk Selskab. På slutten av 1980-årene og begynnelsen av 1990-årene arbeidet regjeringen med å utnevne Nepal til et av sine hovedsamarbeidsland i Asia. I den forbindelse inviterte Utviklingsminister Kari Nordheim-Larsen folk fra næringslivet, misjon, hjelpeorganisasjoner og reisebyråer til å bidra med sine erfaringer. Marit Kleppa deltok på møtet og fortalte om Norge-Nepalforeningens arbeide.

I mange år var Marit Kleppa og jeg nesten naboer på Eiksmarka. Sammen med hundene hennes dro vi på tur med termos, appelsin, sjokolade og med stopp for å prate med andre hundeeiere. Det var mye moro og lek. Vi slo følge til møter i Norge-Nepalforeningen, og reiste også flere ganger sammen til Nepal. Faglig var Marit alltid hjelpsom da jeg brukte Stortingsbiblioteket for å undersøke politikernes holdninger og støtte til kultursektoren.

Det er mange nordmenn og nepalesere som har gode minner om Marits engasjement for Nepal. Norge-Nepalforeningen er takknemlig for alt hun gjorde for den lille foreningen vår.

Fred over Marit Kleppas minne.

Marit Bakke

Fra Nepal til Norge

Ranjana Pradhan forteller om hvordan hun opplevde å komme til Norge og etablere seg med familie og i arbeidslivet her. Dette er hennes historie:

Tekst: Ranjana Pradhan, styremedlem, NNF

Ranjana Pradhan. Foto: Privat.

Da jeg var liten, hadde vi et fag på skolen som het «General Knowledge». I dette faget pleide vi å lære om alt fra nasjonale til internasjonale tema. Der lærte vi om Norge. Det var kjempespennende å få vite at Norge er et land hvor det er seks måneder dag og seks måneder natt i året. Jeg hadde veldig lyst til å reise til Norge for å oppleve det!

Da jeg ble større, glemte jeg tanken om Norge. Jeg jobbet på Carlsberg bryggeri i Nepal og traff danske og svenske ingeniører, men traff aldri noen nordmenn. Jeg hadde aldri noen tanke om å flytte til Norge – men nå er jeg her! Bakgrunnen for dette var at mannen min fikk et EU-stipend for å studere til mastergrad, og mastergradsprogrammet ga mulighet til å studere ved fire forskjellige universitet i fire forskjellige land (Frankrike, Spania, Norge og Finland). I tråd med planen reiste vi fra Nepal til Frankrike, og bodde der i fem måneder. Så flyttet vi til Spania for fem måneder der, og deretter gikk turen til Norge.

Da vi kom hit, følte vi at det var så behagelig! Førsteintrykket av Norge var veldig bra. Alle på flyplassen, og bussjåføren, snakket engelsk. Vår kontaktperson kom og møtte oss på bussholdeplassen kl. 2 om natta. Alle nordmenn vi traff i Norge var så høflige og hjelpsomme. Det var imponerende! Studieoppholdet skulle vare fem måneder, men vi bestemte oss for å bo her fem måneder til, i stedet for å flytte videre til Finland.

Vi bodde på Gjøvik, hvor mannen min studerte. Da han var ferdig, fikk han jobb, og deretter fikk han mulighet til å ta doktorgrad. Universiteter i flere land ville gi ham den muligheten, men vi valgte Norge, fordi vi oppfattet Norge som et trygt land. Han begynte på doktorgraden, og jeg begynte på voksenopplæring i norsk språk. Etter halvannet år ved senteret for voksenopplæring, fikk jeg mulighet gjennom NAV til å jobbe på Mjøslab IKS (Interkommunalt laboratorium) som praktikant. Jeg er utdannet mikrobiolog. Praktikantperioden ga meg mulighet til å få vist kunnskapen og ferdighetene mine til arbeidsgiver, og etter endt praktikantperiode fikk jeg jobb ved laboratoriet.

Da mannen min var ferdig med sin doktorgrad, fikk han fast stilling som førsteamanuensis ved Oslo Met Universitet. På det tidspunktet var jeg i mammapermisjon, og jeg bestemte meg for å flytte sammen med ham til Oslo. Jeg forlot jobben min på Gjøvik. Etter mammapermisjonen fikk jeg et vikariat ved Veterinærinstituttet. Siden ble kontrakten forlenget, og da det ble ledig stilling ved

Hamro Patrika, nr. 1, 2023

seksjonen hvor jeg jobbet og stillingen ble utlyst, søkte jeg på den. Jeg kom til intervju og ble innstilt som nummer en. Etter ett år som vikar fikk jeg fast stilling som avdelingsingeniør.

Jeg var så fornøyd med arbeidsplassen min! Men da Veterinærinstituttet skulle flytte til Ås, syntes jeg det ble for langt unna. Det var tidkrevende å pendle dit. Nå var jeg blitt mor til to barn, som trengte meg i hverdagslivet og fritidsaktiviteter. Familien er det viktigste for meg. Derfor bestemte jeg meg for å søke ny jobb, og da jeg oppdaget en utlyst stilling ved Kripos søkte jeg på den. Jeg ble innkalt til intervju og fikk jobb som avdelingsingeniør der. Nå er det to år siden jeg begynte å jobbe hos Kripos, i Narkotika analyseseksjonen. Jeg er veldig fornøyd og stolt av jobben min! Jeg liker å bidra i samfunnet, og det kan jeg gjøre gjennom den jobben jeg har nå.

Norge er et land hvor alle får like muligheter uansett bakgrunn, alder, farge eller kjønn. Det er jeg veldig takknemlig for. Jeg er takknemlig for å leve i det norske samfunnet, hvor systemet fungerer slik det gjør.

Vi kom til Norge for et fem måneder langt opphold, men nå har Norge blitt vårt hjem. Vi elsker Norge! Fjellene og fossene her gir meg enda mer hjemmefølelse, siden Nepal, der jeg vokste opp, også er et land med fjell og fosser.

Det eneste jeg savner er nepalsk mat og min familie.

Jeg er takknemlig for Norge-Nepalforeningen, hvor vi kan oppleve en blanding av kultur fra både Norge og Nepal. Det er så godt å treffe og kommunisere med nordmenn som har vært i Nepal, som har bodd der eller jobbet der, eller fortsatt pendler til Nepal av og til.

Helse og helsetilbud gjennom fire tiår i Himalaya

Erik og Kristin Bøhler har viet store deler av livet sitt til helsearbeid i Nepal og Bhutan I regi av Norge-Nepalforeningen holdt Erik et foredrag på Litteraturhuset i Oslo – om utviklingen de har sett på nært hold.

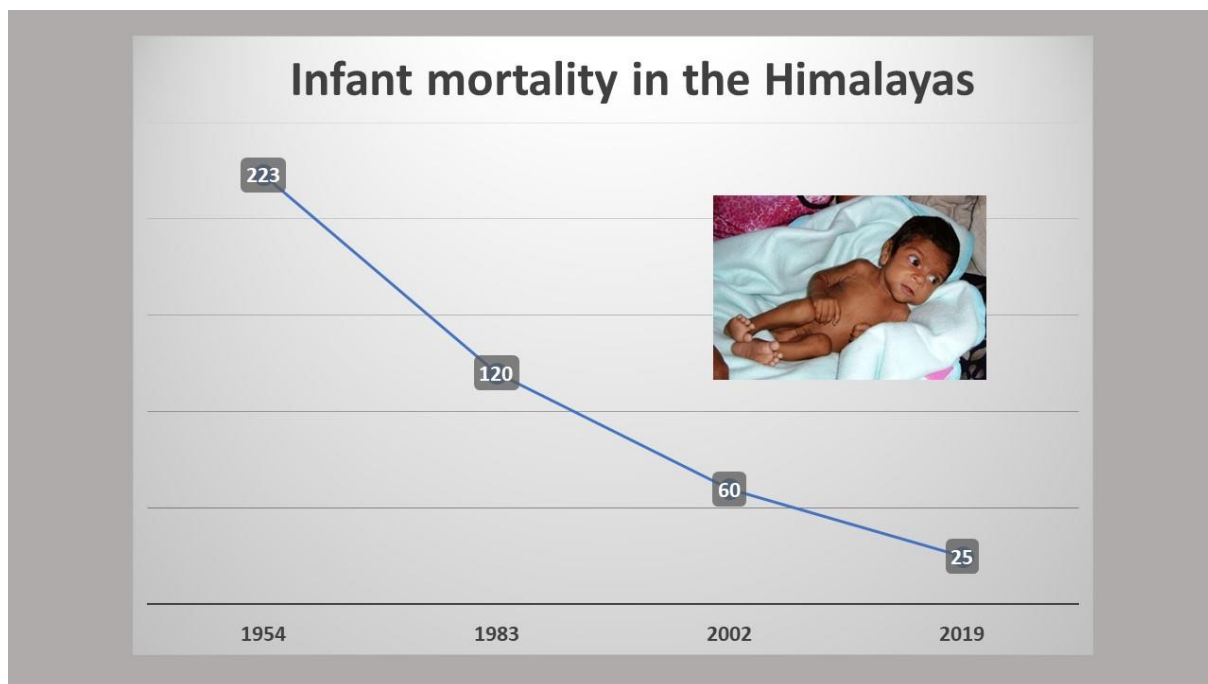
Tekst: Ragnhild Krogvig Karlsen

Her i Okhaldhunga bodde og arbeidet Erik og Kristin fra 2002 til 2019. Bak dem er de nye sykehusbygningene som sto ferdige i 2017.

Norge-Nepal-møte på Litteraturhuset i Oslo, 9. juni 2022:

Erik Bøhler fortalte at det er mye som gir håp. I løpet av fire tiår har barnedødeligheten og fødselsraten sunket drastisk i Nepal. I 1983 fødte nepalske kvinner i gjennomsnitt 6 barn. I 2019 var tallet 1,9. Samtidig har den forventete levealderen økt fra 50 til 70 år. Siden 1983 har de i to lengre perioder bodd og arbeidet, først i Butan, og senere etter noen år hjemme i Norge, 17 år i Nepal. Erik er barnelege, og i foredraget ga han oss innblikk i livet og helsetilbudet for mennesker i utkantområdene. Ett eksempel er hvordan veien for en kvinne med komplikasjoner etter fødsel kan være lang til sykehus, og transporten risikofylt med bære til fots på stier. Etter hvert har små sykehus fått tiltrengte oppgraderinger. I Okhaldhunga er det nå et nytt sykehusbygg med moderne barneavdeling og to nye operasjonssaler.

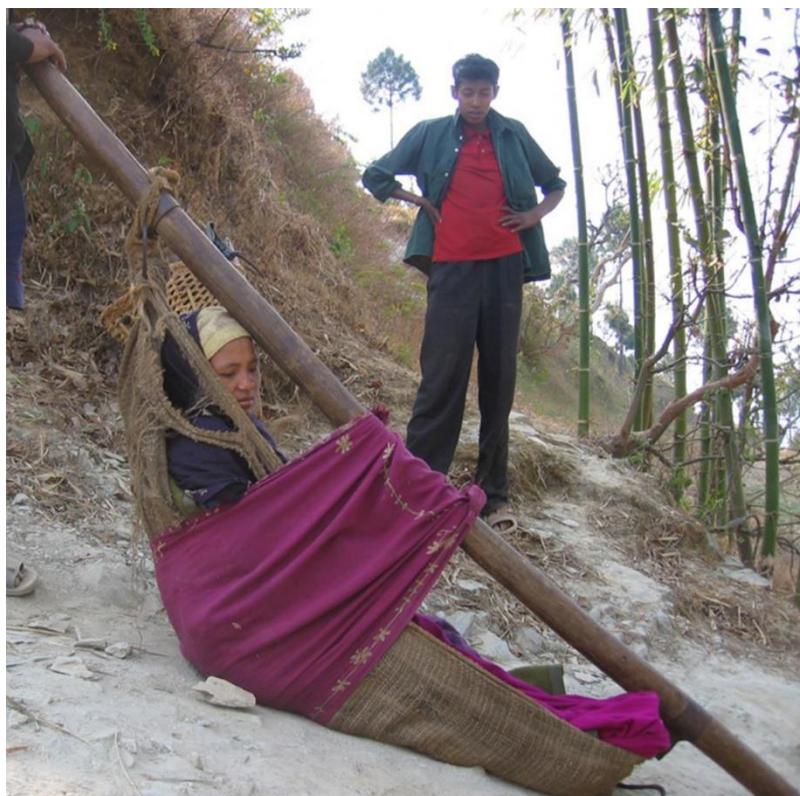
I 2020 ble Erik og Kristin Bøhler utnevnt til riddere av 1. klasse av den Kongelige Norske Fortjenesteorden, for sin innsats for å bygge ut helsetilbud i Bhutan og Nepal.

BHUTAN Fra mor-barn-klinikk i Bhutan, ca. 1985. Her fikk barna bl.a. vaksiner, og mødrene lærte om slike ting som ernæring og prevensjon.

BHUTAN: Undersøkelse av et barn på mor-barn-klinikk i Bhutan ca. 1984. På disse klinikkene fikk barna også behandling for vanlige helseproblemer, som f.eks. hudsykdommer og underernæring.

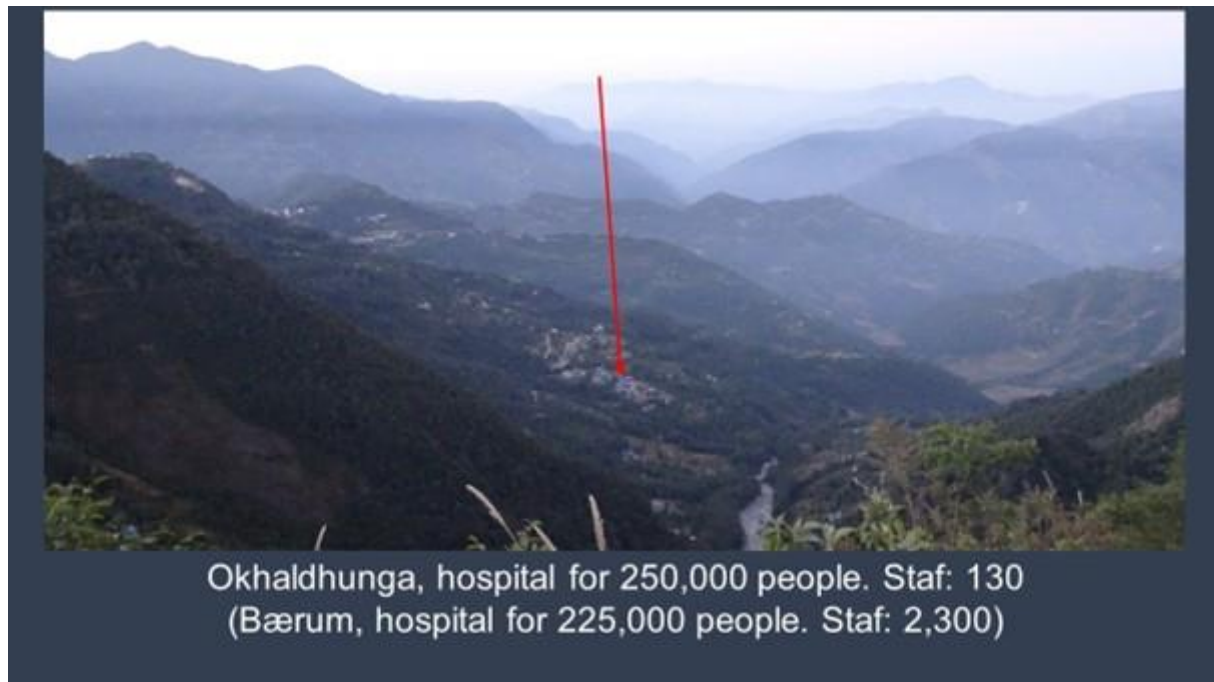
AMBULANSE: Okhaldhunga i Nepal, ca. 2010. En barselkvinne (dvs., hun fødte for to dager siden) blir båret til sykehuset, fordi hun blødde voldsomt etter fødselen, og blødningen ikke stoppet. De to mennene har båret henne i to dager og har nesten kommet fram til Okhaldhunga sykehus når bildet blir tatt. (Da de kom fram fikk hun akuttbehandling som stoppet blødningen med en gang.

SNART FREMME VED SYKEHUSET: Her tar de samme bærerne og kvinnen seg en liten pause før den siste motbakken opp til Okhaldhunga Sykehus.

NY OPERASJONSSAL: Det nybygde Okhaldhunga sykehus som sto ferdig i 2017, har to fine velutstyrte operasjonssaler. Her står to unge nepali leger og en sykepleier klare til å ta imot neste pasient. Bildet er fra Okhaldhunga i 2017.

OKHALDHUNGA: Her ligger Okhaldhunga sykehus, som betjener en befolkning på over 250 000 mennesker. Det ligger i et kupert landskap av fjell og daler, men her er mye fruktbar jord og mange små landsbyer mellom fjellene. Bildet er fra ca. 2016. Befolkningmessig dekker Okhaldhunga samme antall mennesker som Bærum sykehus i Norge gjør, men med en stab på 130 sammenlignet med 2300 ved Bærum sykehus.

Medier og ytringsfrihet i Nepal – 30. november 2022

30. november, 2022 arrangerte Norge-Nepalforeningen et seminar om ytringsfrihet og medier i Nepal. Det ble gjort i samarbeid med Oslo Met. Arrangementet var støttet av Fritt Ord. Det skjedde på Litteraturhuset i Oslo, samtidig som Litteraturhuset arrangerte en tre uker lang festival med temaet ytringsfrihet. Tre nepalske journalister og forskere holdt foredrag og deltok i en paneldebatt. Arrangementet var godt besøkt.

En fyldig artikkel om seminaret kommer i et neste nummer av Hamro Patrika!

At Kathmandu Restaurant - Tihar

The Norway-Nepal Association celebrated the festival of Tihar at Kathmandu Restaurant at Rosenhoff in Oslo, Saturday 22nd. October 2023.

Sel roti was a special treat for all guests. They are sweet and spicy, delicious snacks, a traditional dish served in many nepali homes during Tihar. It takes up to 12 hours to prepare them! Traditional dance was also a part of the program this evening. It was a beautiful performance.

Talk in a nice atmosphere at Kathmandu Restaurant
Foto: Rajan Adhikari.

Tihar stories and celebration

Tekst: Rajan Adhikari, styremedlem, NNF

Tihar, also known as the festival of lights, is one of the major festivals of Nepal. It is a time of candlelight decorations. Houses are illuminated at night and special sweets of different varieties are prepared. After the Dashain, Tihar festival is the second most famous festival in Nepal. Tihar festival celebration lasts for 5 days where we worship different animals and birds. We call the worship of crows Kagtihar. The whole country is decorated with vivid flowers. Tihar is also known as “the festival of Lights and Flowers”. People light candles, electric lights, and oil lamps both inside and outside the houses. The celebration to worship Goddess Laxmi starts in the evening. This festival begins from Kartik Krishna Dwadasi to Kartik Shukla Dwitiya in Nepali calendar and October-November in English calendar, which altogether lasts for five days. This festival is also the “Yama Panchak” because it is related to Yamraj, the God of death.

Myths and Legends behind Tihar Festival

The celebration of the festival comprises many stories. Yama, “The God of Death,” and his sister Yamuna, are all related to one famous tale. The myth suggests that during his job, Yama was very busy and remained away for a long time from his sister. According to the legend, Yamuna wanted to visit her brother as he was busy with his work. So, she used the help of different pets such as cows, crows, dogs to deliver her message to Yamraj. But the messages sent by his sister, Yamuna, did not reach Yama.

So, she finally visited her brother herself. After meeting him, Yamuna adored Yama and presented him with Globe Amaranth Garland (Makhamali) and a unique gift prepared by her, with five colored tikas.

Hamro Patrika, nr. 1, 2023

Then Yamuna produced a circle of Dubo dipped with mustard oil. Yamaraj was happy with his sister's love and then announced that whoever gets tika from their sisters won't die that day. Another popular story indicates that a girl named Yamuna once prayed for a lengthy and healthy life for her brother as he was sick. She was performing a Puja (religious ritual) for her brother on this day when Yama came to take her brother with him. Yamuna encouraged Yama to be a part of the Puja with lights and decorations.

A Deusi Bhailo ceremony was performed together with them. Yama was happy with her and asked her to wish for anything. Then Yamuna asked her brother for a longevity and healthy life. Thus, Tihar has been recognized since then as a unique opportunity to pray for the brothers' longevity and prosperous lives.

First Day - Kaag Tihar (Crow Day)

The first day is called Kaag Tihar where the crows, who are adored as messengers of death, are worshipped. This is the day of the crow, the informant of Yama. The crow is the messenger of Yamraj according to Hindu epics.

Fruits and other sweets or roti offerings to crows in the morning demonstrates the human faith towards birds. People believe the crow's sound is also a sign of the crow's sadness, which brings bad luck. This is why people on this day feed crows in order to avoid bad events and wish them well. The Tihar festival is celebrated in Nepal to mark the end of the harvest season. It is also a time to give thanks to the Hindu god, Yama, the God of Death, for his protection.

SEL ROTI: Both beautiful and very tasty, served with roses and a candle. Happy Tihar! Foto: Rajan Adhikari.

Møtested for kristne nepalesere i Norge

Oslo Nepali Church kunne i september feire treårs jubileum. Menigheten er et resultat av at kristne nepalesere i Norge ønsket seg et fellesskap hvor de kan uttrykke tro på sitt eget språk. De fikk god bistand til å komme i gang fra nordmenn som kjenner Nepal godt etter mange år i landet.

DANSER: Sheela Prajapati, er fra Nepal og studerer i Norge

Tekst: Erik Bøhler

Pastor Jeevan Magar forteller om bakgrunnen for at han var med på å starte menigheten: Han kom til Norge i 2016 for å ta en mastergrad i teologi ved Menighetsfakultetet (MF). Han ønsket å finne trosfeller fra sitt land, men han fant ingen andre kristne fra Nepal i Norge.

Han kom etter hvert i kontakt med HimalPartner. Organisasjonen har vært involvert i arbeid i Nepal siden 50-tallet. Fra HimalPartner ble han satt i kontakt med nordmenn med lang fartstid i Nepal, som kjenner språk og kultur godt. Både gjennom dem, og på andre måter, møtte han flere og flere kristne nepalere i Norge. Fra 2019 begynte de å samles til gudstjenester. I starten var de ca. 20 personer, og de fleste var studenter, eller hadde nylig kommet til Norge fra Portugal, Belgia og andre europeiske land. En av disse var Binu Rai. Hun kom til Norge i 2017, og har siden det tatt en mastergrad i religion, samfunn og globale forhold. Hun har også hatt en pastorrolle i menigheten.

Binu forteller at de norske støttespillerne motiverte dem til å sette i gang med egen menighet. To par har særlig vært aktive. Dette er Tor og Sigrun Møgedal som bodde i Nepal i 12 år på 70-tallet, og Erik

Hamro Patrika, nr. 1, 2023

og Kristin Bøhler som har bodd der i 17 år fra 2002. Særlig det å synge sammen på nepali i Norge ble en påminner om at dette var noe de ville få til.

– I tillegg til den smittende entusiasmen lærte de oss mye om det praktiske knyttet til å starte organisasjon og menighet i Norge. Vi fikk bistand til å fylle ut skjema, registrere organisasjonen, opprette bank. Det var mye vi måtte planlegge og organisere, og vi fikk mange gode råd.

I starten fikk menigheten bruke lokaler i Sofienberg kirke i Oslo, men dette var kun midlertidig. Så kom pandemien, og da måtte de som mange andre gå over til å møtes på videoplattform. I år kom de i kontakt med Filadelfia-kirken, og låner nå et møterom der. Lokalet er ledig på lørdager. Det passer egentlig fint, fordi det er på lørdager kristne i Nepal går i kirken.

I tillegg til gudstjenester arrangerer menigheten kulturelle program. De inviterer alle nepali-organisasjoner i Norge til å delta på disse arrangementene. Til høytidene jul og påske arrangerer de fellesprogram. I motsetning til i Norge, er det vanlig i Nepal å feire disse spesielle dagene sammen i menigheten, mer enn at hver familie feirer for seg selv i hjemmene.

Trosfrihet og utfordringer i Nepal

Det at Nepal er en sekulær stat innebærer at innbyggerne får velge tro selv. Likevel innfris ikke alle rettigheter for kristne. De merker at ikke alle er like begeistret for at folk skifter religion bort fra de tradisjonelle.

Kristne i Nepal blir fortsatt møtt med mange fordommer. De kan få høre at de ødelegger nepali-kultur, at de bare har blitt kristne for personlige fordeler, og at de følger en «utenlandsk» religion.

GRUNNLEGGER: Pastor Jeewan Mager, som er grunnlegger av Oslo Nepali Church. Han leder ikke menigheten selv lenger selv, fordi han bor nå mesteparten av tiden i Nepal.

– Imidlertid hender det ofte at perspektivene endrer seg når de blir kjent med oss, og blant annet ser at vi jobber frivillig, og gir av pengene våre, forteller Jeevan. Det er også sånn at enkelte tradisjonelle praksiser, som kastesystemet og kvinnediskriminering, er destruktive og går imot menneskelig frihet.

Det sosiale er viktig

I Norge er det mange nepalesere som er ensomme når de kommer hit for å studere og jobbe. Trosfelleskapet tilbyr oppfølging og oppmuntring. Det kan bli som en andre familie, hvor man går på besøk til hverandre, ber og synger sammen. Etter gudstjenestene er det ofte turer eller på piknik når været tillater det, og mange blir med. Ikke alle kjenner til kristendommen fra før. De er nysgjerrige,

Hamro Patrika, nr. 1, 2023

og har mange spørsmål om Bibelen, og det å være troende. Menigheten er åpen for alle som er interesserte, og de har en egen side på Facebook hvor man kan komme i kontakt. Menigheten har også et fellesskap med norske kirker. Lederne har en bevissthet om at barna deres vokser opp i et norsk samfunn, noe som innebærer at de blant annet har behov for å bli kjent med norske menigheter også.

Både Binu og Jeevan er pastorer i Nepal også, og planen er å reise tilbake for å gjenoppta ansvarsoppgavene i sine respektive menigheter der. Begge har fullført mastergrad i Norge. Binu flyttet tilbake til Nepal høsten 2022, mens Jeevan foreløpig sjonglerer med opphold i begge landene.

– Menigheten i Norge bærer seg selv nå. Vi har fått satt opp en god struktur. Det kommer nye studenter fra Nepal hvert år, og slik fortsetter menigheten. Vi kan overlate menigheten til andre som tar over her, mens vi reiser tilbake til Nepal.

FEIRET 3 ÅR: Fra seromonien da menighetene Oslo Nepali Church markerte sitt 3-års jubileum.

Diaspora-dagbøker i Nepali Times

Nepali Times har en interessant serie, der avisen lar nepalesere som bor, eller har bodd og arbeidet, i utlandet fortelle sine historier. Serien har tittelen *Diaspora Diaries* og det er allerede publisert 24. artikler.

Tekst: Ragnhild Krogvig Karlsen

I det sist publiserte dagbokinnlegget, 3. mars, 2023, forteller Aliza Basnet om hvordan lidenskapen for baking og kunnskapene hun har med seg fra barndom og ungdom i onkelens bakeri, har brakt henne til Dubai, der hun nå jobber. Utlandet virket forlokkende på henne.

Det er også interessant det hun skriver om arbeidsgivere som annonserer med gratis visum og billett til ungdom som vil komme for å jobbe. Basnet var klar over at mange er blitt lurt, og var ikke sikker på om hun kunne stole på tilbudet. Det viste seg likevel å være seriøst. Hun søkte og kom til intervju Etter et par forsøk, fikk hun jobb på hotell i Dubai. Hun trives med arbeidsmiljøet og kollegaene. De har ulik bakgrunn, men til tross for forskjeller i språk og kultur, opplever hun fellesskapet.

Aliza Basnet Foto: Nepali Times

– Enten vi er fra Mexico, Ukraina eller Nepal, er vi på leting etter muligheter til å lære og til å skaffe oss en inntekt i håp om å kunne gjøre livet bedre og følge drømmene våre, sier hun.

I et annet innlegg, publisert 18. oktober i fjor, forteller Prakash Atuwal fra Jhapa-distriktet sin historie. Etter skolegang i Darjeeling og studier i Kathmandu, begynte han i jobb som kokk i en kinesisk restaurant, først uten lønn, senere med lønn. Så skaffet han seg en jobb i Guangzhou i Kina, der han ble i seks år. Arbeidet var steinhardt og det utfordrende uten å kunne det kantonesiske språket. Men, han lærte seg etter hvert språket og tjente bedre der, enn det han etter hvert ble tilbud da han søkte på stillinger som kokk i Gulfen. 24 år gammel flyttet han tilbake til Nepal, og ønsker å bli der. Under pandemien startet han ved hjelp av sparepenger sin egen Home Delivery-tjeneste, Home Food. I dag er han sjefskokk ved en nystartet restaurant med tyrkisk mat. Der er han også medeier.

Hamro Patrika, nr. 1, 2023

– Vi som drar til utlandet for å jobbe, kommer før eller siden tilbake til Nepal. I Kina var systemet bra, men alt jeg gjorde var å jobbe hardt for å tjene penger. Selv om det var andre nepalesere der, fortalte jeg aldri noen om hvordan jeg hadde det, forteller han.

Det var godt å komme hjem igjen. Og, han er glad for å kunne gi noe tilbake til familien og til Nepal.

– Her i Nepal føler du styrken i støtten fra dine kjære og de som står nær deg til enhver tid. Det kjente og kjære betyr mye. At jeg savnet det da jeg var i utlandet, gjør at jeg setter mer pris på det nå, forteller han.

I Diaspora Diaries kan du også lese fortellingene fra Manoj Bhusal, som jobber med bærplukking i Skottland og Krishna Timilsina, som nå driver tekstilfabrikk i Nepal, etter å ha jobbet i Malaysia i to år for å tjene inn startkapital – og mange andre fortellinger.

Nepali Times oppfordrer nepalesere som bor, jobber eller studerer i utlandet til å sende inn sine autentiske fortellinger i originaltekst til editors@napeliteimes.com.

Kilde: Nepali Times, 3. mars, 2023

<https://www.nepalitimes.com/here-now/baking-as-a-metaphor-for-life>

Nepal får ny president

Etter valget i november 2022 har Nepal ny statsminister og regjering. Om kort tid får landet også ny president.

Tekst: Ragnhild Krogvig Karlsen

Presidentvalget i Nepal nærmer seg. Perioden til nåværende president **Bidya Devi Bhandari**, som har sittet siden 2015, går ut 13. mars 2023. I tråd med Nepals grunnlov kan hun ikke ta gjenvalg. Torsdag 9. mars velges ny president. De to kandidatene det står om er **Ram Chandra Paudel** fra partiet Nepali Congress (det sosialdemokratiske partiet) som representerer en allianse av åtte partier, og **Subhas Chandra Nemwangi** fra CPN (UML) (det største av de kommunistiske partiene).

Bidya Devi Bhandari, president (2015-2023)(Foto: Presidential Office, Nepal), Subas Chandra Nemwang, CPN (UML)s kandidat (Foto: BY-SA 3.0) og Ram Chandra Paudel, Nepali Congress og støttepartienes kandidat (Foto: BY-SA 4.0).

For å forstå hva som skjer i Nepal, både på den politiske arenaen og i samfunnsutviklingen generelt, og ikke minst følge med på nyheter og debatt i nepalske medier, er det nyttig å sette seg litt inn i det demokratiske systemet og de politiske prosessene i Nepal. Wikipedia* har noen oversiktlige artikler om styre- og valgsystem. Dette kan gi litt bakgrunnskunnskap:

Hamro Patrika, nr. 1, 2023

Presidenten i Nepal velges av et valgmannskollegium. I 2023 består dette av i alt 881 representanter fra politiske partier, 331 av dem fra parlamentet og 550 fra forsamlingene i provinsene. I november 2022 var det valg til parlamentet. Da ble representanter til **House of Representatives** (underhuset) og National Assembly (overhuset) valgt. I alt sitter 275 personer i underhuset. Resultatet for de tre største partiene ble Nepali Congress, som økte til 89 representanter, CPN (ML) som gikk ned fra 94 til 78 representanter, og MC (Maoist Centre) som gikk ned fra 49 til 32 representanter i underhuset.

Til overhuset velges åtte representanter fra hver av de sju provinsene i Nepal, samt tre representanter nominert av regjeringen. Til sammen sitter 59 personer i overhuset. CPN (MC) har flest representanter der (16). Med støtte fra NC, CPN (US), PSPN og LSPN, har de flertall. Opposisjonen (CPN (UML), RJM og Independent har til sammen 21 representanter.

Pushpa Kamal Dahal fra CPN (MC) er nå statsminister i Nepal, mens **Sher Bahadur Deuba** fra Nepali Congress Party leder opposisjonen i underhuset. Dette ble klart 26. desember. Pr. slutten av februar 2023 er også etter hvert ministerpostene besatt. Og om få dager får vi vite hvem som blir Nepals 3. president etter at Nepal ble republikk.

Kilder: Wikipedia.com

* (hvis disse skulle inneholde feil, oppfordrer Wikipedia til å bidra til forbedring, og vurderer Wikipedia-samfunnet artiklene som mangelfulle, får leserne gjerne varsel om dette.)

Kvinnene som bygger broer i Nepal

For å knytte Nepal sammen, trengs et nett av veier og et uendelig antall broer. Et program som rekrutterer kvinner til ingeniørfaget, skal få sving på brobyggingen.

UTDANNER SEG TIL INGENIØR: Mangfold bidrar til mer innovative, kreative og bedre presterende team, derfor rekrutteres kvinner til ingeniørfag og bygging av infrastruktur i Nepal gjennom det sveitsisk-nepalske programmet MLRB.

Hamro Patrika, nr. 1, 2023

Giri og kollegaene hennes bidrar med teknisk kompetanse i design og konstruksjon av tryggere og tilgjengelig broer i Nepal. Selv om det er veier nesten over alt i dag, gjør mangelen på broer store deler av Nepal utilgjengelig i monsuntiden. Hver 15 km er det behov for en bro, i tillegg til kulverter og drenering. Nepalske myndigheter har arbeidet for å utvide både lokale veinett og store hovedveier. Veiene er klassifisert som enten National Highways, Provincial Highways og Local Roads i Nepals grunnlov av 2015.

Siden 1970-tallet har Sveits vært med på byggingen av nærmere 10 000 broer i Nepal. Det sveitsiske utviklingsdepartementet støtter veiutbyggingen gjennom programmet MLRB.

I 2008 ble det startet et program for å rekruttere kvinner til ingeniørfaget. Først ut seks ingeniører om fikk jobb i District Road Support Program (DSRP). I løpet av ni måneder som trainee får de kunnskaper om alle fasene fra idé til ferdig bro, fra forundersøkelser, design, forskning og konstruksjon,

I år er 31 kvinnelige ingeniører med i programmet. Til sammen har 82 kvinner blitt rekruttert til bransjen på denne måten.

JOBBMULIGHETER: – When I was young, all I knew as a career choice was completing a PhD and working as a teacher. Becoming a civil engineer has opened a whole host of possibilities,” says Giri, who is stationed at MLRB in Hetauda. Foto: Bigyata Sitoula

Kilde: Nepali Times, 4. mars, 2023

Originaltekst: Journalist Sahina Shrestha. Redigert for Hamro Patrika av Ragnhild Krogvig Karlsen
<https://www.nepalitimes.com/banner/the-women-connecting-nepal?amp=1>